

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku E. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w P.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 23 października 2019 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację E. J. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 10 maja 2017 r., którym oddalono jej odwołanie od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych, [...] Oddział w P. z dnia 14 grudnia 2015 r. w przedmiocie ustalenia prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 15 maja 2007 r. na dalszy okres po dniu 31 października 2015 r. Przyjęte przez Sąd drugiej instancji za własne wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji, potwierdziły ocenę Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 listopada 2015 r. co do tego, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy w związku ze skutkami razu doznanego podczas wypadku. Stopień nasilenia dolegliwości ani stwierdzone w badaniu przedmiotowym objawy kliniczne nie powodują istotnej i długotrwałej

dysfunkcji narządu ruchu i niezdolności do pracy zarobkowej w jakimkolwiek stopniu.

Skarga kasacyjna ubezpieczonej została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018., poz. 1376) w związku z art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), „co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd II instancji, że odwołująca nie spełnia przesłanek do przyznania jej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy”. Zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, sprowadzał się do niezastosowania art. 382 k.p.c. i nieuwzględnienia podczas orzekania całego zebranego materiału dowodowego, w szczególności dokumentacji medycznej złożonej przez odwołującą w postępowaniu apelacyjnym.

Skarżąca stwierdziła, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż Sąd powinien uwzględnić nie tylko opinie biegłych, ale także wszystkie oświadczenia strony złożone w toku całego postępowania oraz każdą dokumentację medyczną związaną ze stanem jej zdrowia, w tym przedłożoną przy piśmie z dnia 14 czerwca 2018 r. aktualną dokumentację medyczną oraz fotograficzną obrazującą stan zdrowia będący następstwem wypadku z maja 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Każda z przyczyn kasacyjnych, także ta, w której skarżący powołuje się na oczywistą zasadność podstaw skargi, musi być powiązana z ustalonym w sprawie stanem faktycznym (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2002 r.,

III CZP 76/01, niepublikowane i postanowienia z dnia 9 lipca 2009 r., II PZP 3/09, niepublikowane; z dnia 9 kwietnia 2008 r., II PZP 5/08, OSNP 2009 nr 15-16, poz. 203, z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 82/02, niepublikowane oraz z dnia 4 kwietnia 2013 r., III UK 98/12, niepublikowane). Odwołanie się do argumentów wskazujących, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na obrazę przepisów postępowania nie jest trafne, gdyż z treści skargi, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, nie wynika, że ta przyczyna kasacyjna uzasadnia jej uwzględnienie. Co więcej, wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania towarzyszą niedopuszczalne motywy nawiązujące do wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej kontrowersji dotyczących dokonanych w sprawie ustaleń i oceny dowodów, czyli kwestii niestanowiącej przedmiotu kontroli kasacyjnej (art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).